

Hadi a jejich kořist

Opravdové všežravce, jací se vyskytují například

„VŠEŽRAVCI“

mezi savci, u hadů nenajdeme.

Mnohé druhy hadů však nejsou nijak zvlášť vybíravé, jde-li o potravu.

Jako příklad lze uvést některé

hroznýše a krajty,

kteří obvykle

loví nejrůznější

obratlovce, když

se jim k tomu naskytne

příležitost. Také štíhlovka

americká (*Coluber constrictor*)

žere vedle drobných savců

a ptačích mláďat i jiné hady,

ještěrky, žáby a hmyz.

Krajta zelená požírá svou kořist zavěšená na větvi.

V poslední vteřině se skokanovi zelenému podařilo uniknout před užovkou obojkovou do bezpečí.

Korálovka pruhaná polyká chřestýše.

Jedná-li se o potravu, celá řada hadů se nezastaví ani před

HADOŽROUTI

vlastním příbuzenstvem. Z některých druhů se dokonce stali čistí hadožrou-
ti. To nás nesmí udivovat, protože hadi jsou jedním z využitel-
ných potravních zdrojů. Nejznámějším lovcem hadů je kobra
královská. Hadi jsou oblíbenou potravou např. i bungarů, pes-
trobarevných korálovcovitých hadů z jižní Asie, nebo musurany
černé (*Clelia clelia*), užovkovitého hada ze Střední a Jižní Ameri-
ky. Musurana požírá i jedovaté hady, čímž se stala populární
a její vyobrazení se dostalo v Brazílii na mince.

Užovka rodu Dipsas ulovila hlemýžď.

Užovkovití hadi rodu *Dipsas* se živí téměř výhradně plži, zejmé-
na takovými, kteří žijí v ulitách. Aby

ŠNEKOŽROUTI

dostaly slizkou kořist ze schránky,

jsou tyto hadi vybaveni některými anatomickými zvláštnostmi: mají silné přední zuby a relativně tuhou spodní čelist, kterou mohou pohybovat nezávisle na horní čelisti vpřed a vzad. Když užovka uloví plže, vsune do otvoru ulity spodní čelist a pomocí zubů šikovně vytáhne svou oběť ven.

Kajman v zajetí anakondy žluté

Oblíbenou potravou celé řady hadů jsou korýši.

POŽÍRAČI KRABŮ

Mnohé vodnářky rády žerou kra-

by. Protože taková objemná kořist je pro tlamu malé vodnářky často příliš velkým soustem, používají tyto hadi zvláštní, velmi neobvyklou strategii: svou oběť ovinou, aby ji znehybnili, a pak kraby trhají na menší kousky.

Rozela Pennantova mizí v tlamě krajty kobercové.

U některých druhů hadů jsou hlavním

POLYKAČI OBOJŽIVELNÍKŮ

cho-
dem jídel-

níčku obojživelníci. Pazmije, které se vyskytují v Africe, se dokonce specializovaly na ropuchy a skokany. Proti jedovatým kožním sekretům ropuch jsou tyto hadi očividně imunní. Některé druhy hadů polykají dokonce i prudce jedovaté žabky pralesničky.

S vynaložením všech sil se žába brání tomu, aby ji užovka rodu Liophis spolkla.

V bulvárních časopisech

„LIDOŽROUTI“

se
čas od

času objeví zprávy o smrtelných neštěstích, při kterých anakonda nebo krajta napadly a sežraly člověka. Takovým sdělením není radno beze zbytku věřit, jsou obvykle smyšlená, i když velké anakondy a krajty jsou v zásadě schopny spolknout dítě nebo menší dospělého člověka. Případ z roku 1998, kdy se sedm metrů dlouhá krajta

mřížkovaná na filipínském ost-

rově Mindoro v noci zmocnila

spícího muže a pozřela

ho, se však zdá být

věrohodný.

Velký hmyz, například toto saranče, je pro drobnou zmiji menší (Vipera ursinii) důležitou kořistí.

Hadi se někdy při lovu přecení, a mají-li smůlu, mohou svou lačnost zaplatit dokonce životem – například když je smrtelně poraní ostrými nebo špičatými částmi těla jejich oběť nebo když polykání kořisti trvá dlouho, může je napadnout a sežrat jiný predátor. Na obrázku krajta písmenková polykající antilopu impalu.